

tekli teden v prostorih meščanske šole 4dnevni podučni tečaj s prav zanimivi referati. Zanimanje za tečaj je bilo toliko, da je število udeležencev vsak dan rastle, znamenje, da so bili referati dobro podani in da se kmečka mladina dobro zaveda, da bo v teh težkih gospodarskih razmerah mogla vzdržati le v tem slučaju, ako bo prinesla ob ustvarjanju svojega ognjišča zadostno strokovno izobrazbo in srčno kulturo. Prirediteljem prisrčna hvala za te koristne ure, posebno pa še Viktorju Zafošniku in Laporčanu Sprogarju.

Spodnje Pleterje pri Sv. Lovrencu na Dr. p. Planinšek Anton, po domače Grmekov, je prevzel domačijo, pa si je privedel za življenjsko družico vrla Marijo Dolenc, po domače Grličovo iz župeče vasi. Poročil ju je ženinov stric pater Planinšek iz Maribora. Na gostiji so svatje zbrali znesek za novo bogoslovje v Mariboru. — Tonetov starejši brat Janez Planinšek pa je nato sklenil zvezo s Tončko Klajnšek ter z njo prevzel Marijakov dom. Na gostiji so svatje za misijone med zamorci zbrali 60 Din. — V Cir-kovce, oziroma Mihovce pa je odšla za gospo-dinjo Dolenc Marija iz Zgornjih Pleter, ki si jo je odvedel ženin štefan Semberger. Naj spre-mlja vse obilen božji blagoslov!

Ljutomer. Za samaritanski tečaj, katerega priredi društvo Rdečega križa, se je prijavilo nad 50 udeležencev. Predavanja se pričnejo pri-hodnji petek dne 14. februarja, ob pol 7. uri zvečer in sicer v drugem razredu meščanske šole.

Ljutomer. Preteklo nedeljo se je vršila v Lju-tomeru slovesna zlata poroka Šumakovih star-šev s Krapja. Slovesna gostija se je vršila pri sinu Mirku v Ljutomeru. Zlatoporočencema k jubileju iskreno čestitamo in jima želimo še dol-go vrsto zlatih let.

Muršček pri Slatina-Radenci. Ugledni posest-nik Jožef Žunič je poklonil prostovoljnemu ga-silskemu društvu Selišče-Kupetinec hranilno knjižico v vrednosti 400 Din, ki se je že delo-ma dvignila. Imenovani dobrotnik je že nad 40 let zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« in je skozinskož poštenjak. Mož krščanskega pre-pričanja uživa daleč na okrog velik ugled ter ga radi njegove dobrotljivosti spoštujejo celo politični nasprotniki. Ponosno pravi vsakemu v obraz, da bo »Slovenski gospodar«, kateri mu

je nad 40 let zvest tovariš, ostal do smrti edini prijatelj. Taka izjava 75letne korenine naj vpli-va vzgledno na druge!

Ptuj. Poročila sta se v cerkvi sv. Petra in Pavla Martin Kokoij, krojaški mojster v Vičavi pri Ptuj, z gđ. Matildo Horvatovo, kuharico v Ptuj. Mladoporočencema obilo blagoslova! — V torek dne 4. februarja je bila predvajana v našem gledališču trodejanka »Zgrešene poti«, ki jo je spisal profesor na ptujski gimnaziji g. In-golič. Igralci so kot diletantje odlično rešili vse vloge. Posebno dobro je rešila svojo vlogo gđ. Mlakarjeva v vlogi učiteljice-novinke. Avtorju in režiserju igre g. Ingoliču je bil poklonjen lep lovorjev venec in gđ. Mlakarjevi pa krasen šo-pek rož.

Ptuj. Minoritski samostan v Ptuj sprejema dobre mladeniče za redovne brate. V poštev pridejo fantje od 16. leta naprej, ki so se iz-učili kake obrti in želijo po zgledu sv. Fran-čiška v molitvi in delu posvetiti Bogu svoje ži-vljenje v samostanu. Prošnja za sprejem naj se naslovi na: Predstojništvo minoritskega samo-stana v Ptuj. Zraven naj se priloži: zdravniško spričevalo, izjava g. župnika ali g. kaplana o lepem vedenju, zadnje šolsko spričevalo in spričevalo, da se je učil kake obrti.

Spitalič pri Konjicah. Ne smete misliti, go-spod urednik, da pri nas ni nič novega, ker se tako redko oglasimo. Ali ni to vesela novica, da trije sinovi cerkvenega ključarja Ivana Še-lih: Janez, Jože in France, v enem pustu zapu-tijo samski stan ter rečejo pred oltarjem tisti ugoden »Hočem!«, s katerim vzamejo na sebe zakonski jarem! Da bi bili srečni v novem stu-nu s svojimi izvoljenkami vred! — Na svečnico je bila v šoli igra. Ni bila bogve kaj obiskana. Bilo je slabo vreme, ali pa firma ne vleče.

Sv. Jurij ob južni žel. Dne 28. januarja sta zakonca Jakob in Marija Mravljak iz Šibeneka v krogu svojih otrok in sorodnikov obhajala zlato poroko. Kot zglednim katoličanom in zve-stima naročnikoma in čitateljema naših časo-pisov jima kličemo: »še na mnoga leta!« — Pri Mastnaku v Lokarjih so imeli v enem tednu veselje in žalost v hiši. V ponedeljek dne 27. ja-nuarja so imeli poroko in obhajali gostijo hčer-ke Albine. Naslednji petek pa je že umrla sta-rejša hčerka Emilija. Res hitro za veseljem žalost pride ...

Št. Andraž pri Velenju. V ponedeljek 3. fe-bruarja se je poročil Zornikov France, vzoren sadjar in agilen delavec v tukajšnjem kat. prosv. društvu; za družico na svoji življenjski poti si je izbral Grmovšekovo Justiko, prav tako pridno članico tukajšnje Mar. družbe. Pozdravljena v našem Dobuču pod Goro Oljko! Vama kličemo: na mnoga srečna leta!

Šmarino ob Paki. Razni agentje vedno obis-kujejo prebivalstvo in iščejo lahkovernih ljudi za svoje žrtve. Ljudje se zavedajo, da so ogo-ljufani, ko je že prepozno. Tako je n. pr. neki agent osleparil mnogo strank s povečanimi fo-tografijami. Fotografije so dobili po povzetju, blago je pa ničvredno. Da bi že ljudje imeli pa-met in bi tuje vsiljive agente pognali.

Piščce. Pustni čas je v deželi. Pa vam mo-rem le žalostne novice poročati. Možijo in že-nijo se letos bolj malo, a več se pretepavajo. Saj skoraj ni dneva, da se ne bi kje stopli in katerega okoli prinesli. Žalostno! Toda mrlič naših pobojev so prav posebne vrste. Njihova obramba so večidel manjši rilci in ščetine. Za-to mislimo, da radi teh pobojev ne bo treba da-jati nikjer odgovora.

Orjaki in pritlikavci.

Navadno se giblje višina odraslega mo-škega telesa med 1.50 m do 1.90 m. Iz-ven teh dveh mej pričenejo pritlikavci, oziroma orjaki. Katere tozadevne višine so z dokazi podprte in torej resnične? Največji človek je bil Finec Cajanis, ki je bil visok 2.83 m. Najmanjši znani pritlikavec je bil Hilany Agybe s Sinaje, ki je dosegel v starosti 60 let komaj 38 cm višine. Precej znanih je velikanih od 2.50 do 2.75 m in pritlikavcev med 45 in 90 centimetrov. Velikani ne postanejo na-vadno stari, med tem ko začnejo pritli-kavci v visoki starosti celo rasti. Pruski kralj Friderik Veliki je imel telesno stra-žo, katero so tvorili sami velikani. Od Friderikove garde je ohranjen od enega gardista okostnjak, ki je dolg 2.20 m. Ta vojak je dosegel za orjaka izjemno sta-rost 86 let.

zobe in šel počasi naprej. Pa že v naslednji minuti sta ga dohiteli in jo ubrali levo in desno od njega, kakor da je njun. Materi je moglo biti šestdeset let; postavna je bila in po obrazu bi dejal, da je morala biti kdaj lepa. Medtem ko so ji bili lasje skoraj čisto beli, je imela obrvi črne ko oglje in v sivih očeh nekaj kakor kača. Nekoliko manjša od matere je bila hči, drugače pa ji je bila zelo po-dobna; tudi o njej bi bil lahko rekel, da je lepa, kazili so jo le nje rdečkasti lasje in vsiljivo vedenje. Biti ji je moglo kakih šest in dvajset let.

Ker ju Tevž niti pozdravil ni, je stara kar začela s svojim odurnim glasom:

»Kaj pa je s teboj, Tevž? Kar smo očeta po-kopali, si postal ves drug. Nikjer te ni več videti in vedno si tako žalosten.«

Ničesar ni odgovoril.

»Kje pa si bil, Tevž?« je silila mlada.

»Na Homu«, je zabrunda.

»Medve pa v Dobrihah; očina bratranka se je možila.«

»Bolj med ljudi moraš, Tevž,« je zopet začela stara. »Saj je lepo, da tako žaluješ za očetom. Očeta ima človek le enega; tako dobrega pa, kakor je bil tvoj, sploh ni najti. Ali predolgo žalo-vati: to ni za fanta.«

»Smiliš se mi, ko si tako žalosten. Ko bi te člo-vek mogel malo potolažiti!« je koprnela mlada.

»Doma gledaš vedno iste obraze in za kratek čas ti posli tudi niso.«

»Zamotiti se moraš, da boš na žalost pozabil.«

»Pridi kaj k nam! Moj stari ve dosti povedati, Liza zna pa na citre.«

»Mm,« se je sramežljivo zvijala mlada, »koj bolj malo; rajši šivam in pletem.«

»Po tvojem očetu smo si prijatelji in težko, da najdeš koga, ki bi ti bolj dobro želel kakor mi.«

»Pri nas si lahko kakor doma.«

»Vedno te bomo veselili. V nedeljo prihodi, če prej ne utegneš!«

»Da, pridem te dni kdaj,« je dejal pomenljivo.

»Nekaj posebnega se moramo pogovoriti.«

Mladi so se oči posvetile, stari pa se je užgal v njenih zelen očenj.

»Kaj posebnega?« je poizvedovala navidez ne-dolžno. »Menda nama že danes lahko poveš, kaj bo takega; ali ne?«

»Lahko,« je odvrnil skoraj porogljivo; »tisto zaradi denarja bi rad uredil.«

»Zaradi kakšnega denarja?« je zazijala stara.

»Menda niste pozabili, da so vam oče precej po-sodili.«

»Moj Bog, tista mala reč! Saj se ne boš na to zapel.«

Abesinska oblast

bo postavila pod sekve-ster vse imetje italijan-skih državljanov, ki pre-bivajo v Abesiniji.

Po zasedbi Eritreje

so bili Italijani prvič te-peni od domačinov pri Doggali leta 1887.

Abesinski cesar Menelik

II, je izdal leta 1896, ko so bili Italijani od njega tepeni pri Adul, pred vojnim pohodom na narod razglas v besedah: »Vsak, ki čuti v sebi moč, me naj spremlja na bojišče. Kateri je pa preslab, naj doma moli za nas!«

Abesinski telefon

je dolg 2700 km, brzovaj pa 3500 km.

(Dalje sledi)